

Europeisera Sverige!

Äntligen börjar Sverige närma sig den europeiska verkligheten. Regeringens uttalande i sitt krispaket av den 26 oktober att det ligger i Sveriges nationella intresse att ansöka om medlemskap i den Europeiska Gemenskapen har nu lett fram till ett riksdagsbeslut där de Europa-positiva partierna, moderaterna och folkpartiet, kunnat förena sig med de hitintills Europa-negativa, socialdemokratin och centern, i ett i huvudsak gemensamt utlåtande som ger regeringen mandat att efter samråd i utrikesnämnden lämna in en svensk medlemsansökan till Bryssel.

Med tanke på den trettioåriga vacklan som präglat svensk Europa-politik är höstens politiska omsvängning i riktning mot ett svenskt EG-medlemskap historiskt och för nationen utomordentligt glädjande.

Det är senkommet. Socialdemokratin mångåriga motstånd, senast manifesterat i utrikesministerns inlägg i riksdagens Europa-debatt den 10:e oktober, har redan åstadkommit stor skada. Storföretagens investeringar har i accelererande takt sökt sig till länder inom EG. Detta har varit ett rationellt beteende ur företagets synvinkel men har samtidigt inneburit en försvagning av nationen Sveriges industriella växtkraft. Viktigt att komma ihåg i detta sammanhang är att Sverige inte bara går miste om de stora företagens expansion. Sveriges mindre och medelstora företag är i betydande utsträckning underleverantörer till de stora företagen och riskerar således att mista en del av sin marknad när de stora företagen flyttar ut.

Det är således på många sätt följdriktigt att socialdemokratin omsvängning i EG-frågan annonseras i ett ekonomiskt

krispaket. Det är Sveriges trängda ekonomiska läge som övertygar socialdemokraterna om nödvändigheten av ett EG-medlemskap, inte någon nygrundad Europa-entusiasm. Likadant är det med centern. De mäktiga krafter som förmått centern att intaga en mera positiv attityd till EG finns i LRF och föreningsrörelsen som under ett par års tid insett att det svenska jordbrukets framtid bäst tryggas inom EG:s ram.

Riksdagens EG-beslut i december 1990 kan bli historiskt om det följs upp kraftfullt av sittande och kommande regeringar. Ett stort arbete förestår nu att förbereda medlemskapsansökan och kommande förhandlingar. En grund är lagd i alla de ämbetsmän- och expertgrupper som sysslar med de haltande EES-förhandlingarna — förhandlingarna mellan EFTA och EG — men viktiga områden av svenskt närings- och samhällsliv befinner sig helt utanför dessa förhandlingar eller är endast perifert berörda, hit hör t ex jordbruks- och regionalpolitiken. Sverige måste skaffa sig en genomtänkt förhandlingsposition som tillvaratager svenska intressen samtidigt som den gör oss till ett tillräckligt attraktivt kandidatland. Exempel på förhandlingar som efterlämnat kvardröjande problem är bl a Englands, där fru Thatcher tillbringade många år med att kräva EG på miljardbelopp.

Sverige måste nu på allvar börja skaffa sig en genomtänkt och framåtsyftande Europa-politik. Sverige måste färdas till Bryssel med något mer än tiggarskåpet i ränslan. Svensk Europa-politik får inte bara handla om hur vi skall komma i åtnjutande av den gemensamma marknadens fördelar och därmed bryta vår industriella stagnation. Vi måste börja se

LEDARE

Individuell eller social-
demokratisk välfärd

Sverige som en europeisk nation bland andra med drag av styrka och svaghet. Vi måste börja känna att vi tillhör den europeiska familjen med ett ansvar också för den europeiska utvecklingen, både den politiska och den ekonomiska.

Skall vi bli medlem av EG och få göra vår röst hörd i de europeiska rådslagen måste vi också vara beredda att dela övriga européers vision om ett fredligt och välmående Europa baserat på demokrati och marknadsekonomi. Ju öppnare vi gör oss för det europeiska tänkandet desto

bättre kommer vi att kunna utnyttja de europeiska möjligheterna och desto mera kommer vi att ha att bidra med.

Sverige behöver inte rädas EG. Vi är duktiga på många områden, vi har något att bidra med. Vi kommer att kunna göra vår röst hörd i den europeiska gemenskapen bara vi vill. Men vi måste bryta efterkrigstidens svenska isolationism och känslan av självgodhet. Sverige är redan en del av Europa, nu måste också svenskt tänkande och svenskt samhällsliv europeiseras.